

Tu – ne vienas

Nr. 207

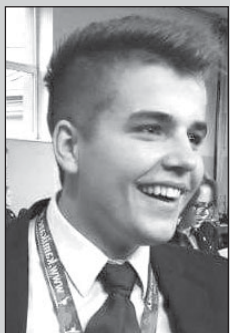
Redaktorius
Laurynas MATIUKAS
Pavadootoja
Donata KETLERYTĖ

KORESPONDENTAI: Akvilė GAIGALAITĖ, Paula DŽACHIJA, Gabija BOGUŠAITĖ, Pranas GAIDAMAVIČIUS, Monika ANDRIJAUSKAITĖ, Rūta KUZMAITĖ, Andrėja MAIBUROVAITĖ, KONSULTANTĖ Danutė PULOKAITĖ (tel. 52509).

„Tu – ne vienas“ galite skaityti internete www.zarasai.lt, laiškus siųsti zarkrastas@takas.lt

JAUNIMO LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS KIEKVIENO MĖNESIO PIRMA PENKTADIENI

Redakoriaus ŽODIS

Pasibaigus pirmajam mokslo metų pusmečiui galėtume šiek tiek atsipūsti, tačiau tikrasis darbas dar tik prasideda, laukia daugybė kontrolinių ir patikrų. Ir visgi nors lauke dar šalta, merkia žvarebus lietus ar šlapdriba, galvoje jau šviesčioja pavasario saulė, vis dažniau prisimename praėjusią vasarą bei kuriame planus ateinančiajam. Tačiau iki jos dar toli... Laukia dar ne vienas mėnuo mokyklos suole... Tikiuosi, jog jums šie mėnesiai neprailgs, kad jūs, kaip ir aš, džiaugiatės ne tik vasara, bet ir žiema, kuri yra kur kas smagesnė su karštos arbatos termosu draugų būryje...

Linkių kiekvienu metų laiku, kad ir koks būtų oras, atrasti smagių akimirku, šį pasakotinį kalendorinį žiemos mėnesį – taip pat.

LAURYNAS

VALIO!

Sveikiname mūsų mielą draugę ir kolegę Paulą DŽACHIJĄ gimtadienio proga ir linkime meilės, džiaugsmo, gerų draugų, naujų ir įsimintinų išpūdžių.

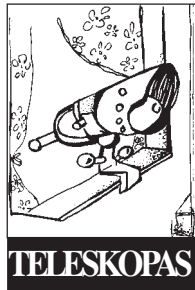
„Tu – ne vienas“ redakcija

P. S. Mielai bendraamžiai, jūs taip pat galite pasveikinti jums brangius žmones įvairiomis progomis. Sveikinimai nemokami!

Tarp „Lietuvos tūkstantmečio vaikų“

Turbūt dauguma bendraamžių žino ir mėgsta Lietuvos televizijos transliuojamą laidą „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“. Tai šauni, žaisminga ir kasmet gabiausių šalies mokinius išrenkanti bei apdovanojanti viktorina.

Bet viena – ją žiūrėti, o visai kas kita – pačiam dalyvauti. Smagu, kad zarasiškiai taip pat pasiryžta išbandyti jėgas šioje viktorinoje. Pakalbinome dvi gabias Zarasų „Ąžuolo“ gimnazijos mokes Kotryną BRUKŠTAITĖ ir Eglę VITKŪNAITĖ prašydamos papasakoti savo išpūdžius laidoje „Lietuvos tūkstantmečio vaikai“.

TELESKOPAS

– Kas pasiūlė dalyvauti šioje viktorinoje? Ar pačios norėjote?

Kotryna: Kartas nuo karto vis kas nors užsimindavo, jog galėčiau pabandyti... Draugai palaikė, tai ir pasiryžau, užpildžiau anketą. Tiesą sakant, nemaniau, kad pračiesiu atranką, bet nebuvo taip sunku – į viktoriną patekau net du kartus.

Eglė: Dalyvauti aš pati sugalvojau, tiesiog norėjau išbandyti savo jėgas.

– Ar viktorinai specialiai rengetės?

Prie dar vienos užduoties susikaupusi Kotryna.

Eglė: Tikrai ne.

Kotryna: Kai dalyvavau pirmą kartą, bandžiau skaityti kažką papildomai, ieškojau informacijos, kuri galėtų praversti, bet Karolinos Popovaitės (dabar jau buvusios gimnazijos mokinės, kuri turėjo patirties šioje viktorinoje) patarimas buvo žiūrėti senas laidas, tiesiog „pagauti principą“. Juo irgi pasinaudojau.

– Ar labai jaudinotės prieš kameras?

Kotryna: Puikiai prisimenu, kad pirmą kartą visą dėmesį tik į tai ir buvau sutelkusi. Buvo baisu – aplink vien kameros, režisieriai, prodiuseriai, o aš televizijoje – pirmą kartą... Iš pradžių sutrikau, buvo sunku susikaupti, galvoti – visai ne taip, kaip namuose įsitaisius ant sofutės į laidos klausimus atsakinėti. Antrą kartą jau buvo kitaip. Jaudulys, žinoma, išliko, bet lengviau sekėsi jį įveikti.

Eglė: Kas keisčiausia, kad jokio jaudulio visiškai nebuvo. Kai prasidėjo filmavimas, mano nei kojos, nei bal-

sas nedrebėjo. Priėmiau tai kaip pramogą. Buvau nusiteikusi, kad bus blogiausias atvejis, liksiu paskutinė ☺, tad tiesiog mėgavausi žaidimu ir pačiu reginiu.

– Labiau norėjote laimėti ar dalyvauti?

Kotryna: Tikslas laimėti visada kirba, bet tada džiaugiamasi, kad turiu progą dalyvauti. Visi džiaugėsi. Tikrai buvo smagu.

Eglė: Kaip jau sakiau, laimėti, mano manymu, šansų neturėjau, taigi man svarbiausia buvo dalyvauti.

– Ar sužinojote ką nors naujo?

Eglė: Klausimai buvo iš bendro išsprusimo, ne žinių pritaikymo. Išties sužinojau daug naujo, ko niekada net nebuvau girdėjusi.

Kotryna: Tuo man ir patinka tokie projektai, kad galima išmokti daug naujo. Žinoma, kad išmokau. Jei viską būčiau žinojusi ir mokėjusi, tai būčiau laimėjusi ☺.

– Kiek ilgai viktorinoje konkuravote? Kokių prizų gavote?

Eglė: Deja, iškritau po antro etapo. O dovanų gavau dvi knygas, žurnalą, saldainių, arbatos, bilietą į kino teatrą ir padėką už dalyvavimą.

Kotryna: Prizai čia linksmiausia dalis, nes jų buvo labai labai daug pradendant saldainiais, baigiant knygomis. Beje, saldainiai labai skanūs. Bet didžiausias prizas, mano nuomone, yra išbandyti ir parodyti save, pasinaudoti proga išvysti save televizijoje, pradžiuginti šeimą ir draugus. Dalyvaudama pirmą kartą iškritau per pirmąjį turą, o antrą – per antrąjį. Gal trečią kartą iškrisčiau per trečiąjį ☺?

– Ar nenusivylėte?

Eglė: Ne, man tai buvo labai gera patirtis.

Kotryna: Nelabai, nes suprantu, kad žaidimas yra žaidimas – vieni turi laimėti, kiti – pralaimėti. O ten, užkulisiuose, kol tęsiasi laidos filmavimas, visai įdomu ir iškritus.

– Ar dalyvausite dar kartą?

Eglė: Tikrai dalyvausiu.

Kotryna: Klasės draugai ragina bandyti dar kartą, nes labai jau jiems ten patiko. Sako, kad trečias kartas nemeluoja... Žiūrėsim. Bet šiaip jau siūlau visiems pabandyti, net ir tiems, kurie nesitiki laimėti – o gal, kas žino?..

Jei Eglė ir Kotryna vėl pasiryžta dalyvauti viktorinoje, iš anksto norime palinkėti joms sėkmės. Taip pat prisidedame prie Kotrynos kvietimo ir kitiems zarasiškiams moksleiviams išbandyti savo jėgas.

Viktorinos dalyvės kalbino **Monika ANDRIJAUSKAITĖ ir Andrėja MAIBUROVAITĖ, medžiagą parengė Monika.**

Mintys Lietuvos valstybės atkūrimo dienai artėjant

Vasario 16-oji – Valstybės atkūrimo diena – nacionalinė Lietuvos šventė. Nors Lietuvos nepriklausomybės aktas buvo pasirašytas dar 1918 m. vasario 16-ąją, šią dieną mes kiekvienais metais minime iki šiol. Ir nesvarbu, kuriame pasaulio krašte būtume, – tą dieną visi prisimename mūsų valstybės kelią į laisvę.

Laisvė yra gana plati sąvoka. Ir suprantama ji skirtingai. Vieni žmonės mano, kad laisvė – tai tiesiog galimybė daryti, ką nori, būti nesuvaržytam jokių apribojimų. Kitiems gi laisvė – tai atsakomybė, pareiga, tai galimybė patiems pasirinkti savo gyvenimo kelią. Tačiau valstybės laisvė – visai kas kita, tai kur kas daugiau. Jei valstybė nėra laisva ir savarankiška, iš tiesų laisvas nebus ir jos pilietis.

Lietuvių tauta visais laikais siekė būti savo krašto šeimininke. Svarbiausia XX amžiaus Lietuvos idėja ir buvo nacionalinės valstybės sukūrimas ir įtvirtinimas. Už tai žmonės buvo pasiryžę atiduoti savo gyvybę, ginti savo valstybės laisvę iki galo.

Tačiau taip buvo XX amžiuje. Pernai, sugrąžinus šauktinių kariuomenę, paaiškėjo nemažos dalies jaunų žmonių požiūris į valstybę, laisvę ir jos gynimą. Tas požiūris nedžiugina. Manau, jog kiekvienas jaunas žmogus, juolab vaikas, turi būti pasirėngęs apginti ir išsaugoti tą dovaną, kurią gavome 1918 metų vasario 16-ąją. Deja, „verktiniai“ šios dovanos nevertina, jie ieško priežasčių, kaip išsisukti nuo tarnybos, nes jiems kur kas svarbiau savas verslas, savi namai, sava kėdė... Laimei, yra nemažai tokių, kurie drąsiai tampa savanoriais, kad iškilus pavojui apgintų mūsų Tėvynę, mus, o ir tuos pačius „verktinius“...

Ačiū jiems už tai.

Laurynas MATIUKAS

